12/06/2020

У Соколићима свечано обележен празник Силаска Светог Духа на Апостоле

На велики празник Господњи Тројице – Силазак Светог Духа на Апостоле у Соколићима код Чачка било је веома свечано. Окупљање верног народа отпочело је у преподневним часовима на месту где је вековима код записа у школском дворишту молитвом отпочињала литија.

На месту где је некад била древна крушка – запис, почев од 2000. године постоји прелеп, велики Часни крст од мермера који је, заједно са верниицима, изградио неуморни црквени градитељ и бивши парох овдашњи поч. прота Мирослав Милетић. Домаћин овогодишње преславе – обетине у Соколићима био је угледни чачански привредник и директор пољопривредне задруге „Соколај 1930“ Нељко Радуловић, са супругом Аном, иначе родом из Соколића.

Молитву код записа пре поласка литије очитао је уважени високопречасни гост, отац Ненад Ивановић, старешна цркве на Златибору, иначе кум домаћина славе г. Нећељка. На молитви је саслуживао високопречасни о. Радоња Мирковић, духовник оближњег манастира Ваведења.

После усрдне молитве Господу од стране свештеника и више стотина присутних верника за срећну и берићетну годину, а нарочито предстојећу жетву, отац Ненад је с домаћином пререзао славски колач и, по древном обичају, половину предао домаћину који преузима славу догодине, а то је Драгиша Васовић из Шведске. Занимљиво је да је супруга будућег домаћина, г. Драгише Васовића, гђа Милка, рођена Домановић из Соколића, ћерка поч. Стојана, рођеног брата блаженопоч. игумана Василија (Домановића) из Соколића, некадашњег старешине студеничког, благовештењског, рачанског и вујанског, знаменитог духовника патријарха Павла.

Благослов за полазак литије дао је архијерејски намесник љубићки, високопречасни прота Никола Вучетић, парох соколићки. По традицији и древним обичајима, на челу колоне била су побожна деца угледних домаћина из Соколића, као и гостију. Занимљиво је да је свечани молитвени ход предводио, носећи икону Свете Тројице, малени четворогодишњи Илија Радуловић, син домаћина славе, а до њега је био његов двогодишњи брат Василије у колицима иза којих је ишао њихов отац Нећељко. Црквени барјак је носио дванаестогодишњи Павле Радивојевић из Соколића, син Драгана и Ане Радивојевић, кумова познатог православног посленика и редитеља Немање-Емира Кустурице, а Часни крст је носио мали Максим, унук некадашњег градоначелника Чачка и министра Велимира Илића. Две унуке поч. пароха соколићког проте Мирослава Милетића, Даница и Лана на челу литије носиле су звонце и државну заставу, а поред њих била су и деца о. Ненада са Златибора.

Када је литија стигла код расксрнице испред храма Светог Сретења Господњег у Соколићима, огласила су се моћна звона чији се звон рзлегао доле соколићким пољем, преко реке Дичине, ка Вујан планини, с једне, и ка Овчару и Каблару с друге стране. Под црквеним тремом празничну молитву очитао је о. Радоња Мирковић, а архијерејски намесник о. Никола Вучетић после молитве одржао је прелепу тројичку беседу о искушењима која задесише многострадални народ наш српски, како у прошлости, тако и у најновије време.

Потом, литија на чијем челу су била дивна деца православна, упутила се назад ка Часном крсту у дворишту старе школе. Одмах иза најмлађих кретали су се многи угледни гости, званице, као и домаћини, између осталих Милорад Јевђевић, потпредседник Скупштине општине Чачак, Владан Милић, помоћник градоначелника Чачка, Зоран Тодосијевић, начелник Управе за финансије Града Чачка, бив. градоначелник Чачка и министар г. Велимир Илић са породицом, познати пулмолог др Ацо Радојевић, бив. председник Одбора за здравство Скупштине Републике Србије, др Владимир Милетић, син поч. проте Мирослава, проф. др Зоран Радуловић, директор Високе туристичке школе из Београда, родом из Соколића и многи други.

На крају овог веома успелог, свечаног празничног дана домаћин славе дипл. инг. Нељко Радуловић, чији је прадеда Нељко Радуловић својевремено био први Соколићанин у државној служби (као жандарм у славно време династије Обреновића и касније), приредио је за присутан верни народ трпезу љубави примерену великом празнику.

др Слободан М. Радуловић

spc.rs